

Iubirea...

Camelia Ardelean

Iubirea e sfârșitul unor timpuri
De aprige sau ludice-ncercări,
E soarele fierbinte-n anotimpuri
Cu ghețuri stinse-n vaste depărtări.

Iubirea e un fluture ce moare
În simpla tresărire de cuvânt,
Fiind sublima inimii dogoare,
Pe vreme bună sau pe aspru vânt.

Iubirea e o scumpă amuletă,
Purtată-n gând și-n sufletul hoinar,
Iar de-o rănești cu-a vorbei arbaletă,
N-o cumperi nici cu leu, nici cu dinar.

Iubirea nu prezintă-alternativă,
E singura ce ne-ar putea salva,
Închisă-ntr-o sălbatică misivă,
Redată-n mângâieri de catifea.

Și dacă s-ar abandona pământul
Ori s-ar rescrie azi un ultim vers,
Iubirea ar purta mereu veșmântul
Ce-nvăluie întregul univers.